

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 533/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátkou JUDr. Karínou Uhrínovou, Námestie Š. Moyzesa 4, Banská Bystrica, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/4/2023 z 31. októbra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom prvej inštancie pod sp. zn. 44Cbi/1/2016 sa žalobkyňa Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO 36 866 555 (ďalej len „žalobkyňa“), domáhala proti sťažovateľke ako správkyňi konkurznej podstaty zaplataenia 998 040,98 eur z titulu náhrady škody.

3. Krajský súd (v poradí druhým) rozsudkom č. k. 44Cbi/1/2016-491 z 11. júna 2019 uložil sťažovateľke povinnosť uhradiť žalobkyňi 988 617,60 eur a nahradiť jej trovy konania v rozsahu

100 %. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 2Obo/12/2019-577 z 10. marca 2021. Na základe dovolania sťažovateľky najvyšší súd ako dovolací súd uznesením č. k. 2ObdoV/4/2021-755 z 12. augusta 2022 zrušil obe rozhodnutia súdov nižšej inštancie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Následne krajský súd rozhodol (v poradí tretím) rozsudkom č. k. 44Cbi/1/2022-811, ktorým zamietol žalobu, zamietol tiež návrh žalobkyne na prerušenie konania a sťažovateľke a intervenientovi na jej strane priznal nárok na náhradu trov konania. Proti predmetnému rozsudku žalobkyňa podala odvolanie.

5. Napadnutým uznesením najvyšší súd ako odvolací súd konanie prerušil podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. 2K/5/2012, v ktorom bol na obchodnú spoločnosť CI HOLDING, akciová spoločnosť, vyhlásený konkurz. Uviedol, že uvedené konanie bude mať vplyv na prejednávanú vec, keďže až na základe výsledku tohto konania bude možné ustáliť výšku sporného nároku, resp. výšku škody spôsobenej žalobkyňou. Akcentoval pritom závery dovolacieho súdu vyplývajúce z jeho zrušujúceho rozhodnutia sp. zn. 2ObdoV/4/2021 z 12. augusta 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažovateľka svoju ústavnú sťažnosť nasmerovala proti napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu, ktoré označuje za „*svojvoľné*“, pričom namieta, že v zmysle záverov zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu z 12. augusta 2022, ktorými je odvolací súd v zmysle § 455 CSP viazaný, neboli splnené podmienky priznania nároku na náhradu škody, keďže samotná škoda ešte nevznikla. Tvrdí, že v danom prípade teda neboli splnené hmotnoprávne podmienky vzniku nároku na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka, preto bola žaloba podaná predčasne a ako taká mala byť zamietnutá. Z uvedeného potom vyplýva, že neexistovali dôvody na prerušenie odvolacieho konania, keďže vyčkávanie na vznik prípadnej škody je v rozpore s inštitútom prerušenia konania. Konanie vedené mestským súdom pod sp. zn. 2K/5/2012 nie je podľa sťažovateľky konaním, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu v preskúmvanej veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie (podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho o prerušení konania podľa § 164 CSP.

8. Ústavný súd v prvom rade akcentuje povahu namietaného rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré je procesným rozhodnutím. V rámci svojej rozhodovacej činnosti pritom ústavný súd opakovane judikuje, že rozhodovanie všeobecného súdu o procesných otázkach považuje za integrálnu súčasť civilného súdneho procesu, ktorá je zásadne výsadou všeobecného súdu. Nesprávne rozhodnutie procesnej povahy pritom nemožno spravidla samo osebe kvalifikovať ako pochybenie všeobecného súdu, ktoré by svojou intenzitou zakladalo možnosť vyslovenia porušenia základných práv a slobôd bez ohľadu na to, akokoľvek výrazne sa môže účastníka konania dotknúť (III. ÚS 381/2016). Preto takéto rozhodnutia ústavný súd meritórne preskúmvava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch,

ak ide o taký exces z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnoprávnej roviny, a teda i do práv účastníka konania, ktorý podal ústavnému súdu ústavnú sťažnosť. Inak povedané, problematika procesných rozhodnutí by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení zákona, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle (rovnaké závery porovnaj m. m. napr. aj v I. ÚS 40/2012, II. ÚS 364/2014, II. ÚS 64/09, III. ÚS 92/09, IV. ÚS 248/08, II. ÚS 495/2018).

9. Po dôslednom preskúmaní veci ústavný súd konštatuje, že o taký prípad v posudzovanej veci nejde.

10. Prerušenie konania, o ktoré vo veci sťažovateľky ide (v súlade s § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet), je prípadom fakultatívneho prerušenia konania, pri ktorom sa plne prejavujú atribúty nezávislého rozhodovania všeobecného súdu v rámci zákonom stanovenej diskrecie, ktorá prostredníctvom § 164 CSP umožňuje prerušiť konanie za predpokladu, že v prebiehajúcom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie. Tento predpoklad považoval najvyšší súd v prejednávanej veci sťažovateľky za splnený.

11. Vyváženie stretu týchto záujmov v prospech záujmu na spravodlivom rozhodnutí veci pretavené do rozhodnutia o prerušení konania musí byť v prípade fakultatívneho prerušenia konania riadne zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia, ktorým sa konanie prerušuje (IV. ÚS 628/2023).

12. V kontexte uvedeného a zohľadňujúc sťažnostnú argumentáciu sa ústavný súd zameral na posúdenie, či sú výklad a závery najvyššieho súdu prezentované v jeho uznesení ústavne akceptovateľné, pričom dospel k záveru, že namietané uznesenie najvyššieho súdu nevykazuje žiaden ústavnoprávny deficit, ktorý by odôvodňoval zásah ústavného súdu v podobe uplatnenia jeho kasačnej právomoci. Z dôvodov napadnutého uznesenia vyplýva, že najvyšší súd odvolacie konanie prerušil do právoplatného skončenia konkurzného konania na majetok spoločnosti CI HOLDING, akciová spoločnosť (vedeného Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. 2K/5/2012), odkazujúc a spravujúc sa závermi zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2ObdoV/4/2021 z 12. augusta 2022, podľa ktorých konajúce súdy nereflektovali na prebiehajúce konkurzné konanie, až po ukončení ktorého bude možné ustáliť konečnú výšku žalovanej náhrady škody. Dovolací súd v tejto súvislosti skonštatoval predčasnosť záverov konajúcich súdov nižšej inštancie o založení zodpovednosti sťažovateľky ako správkyne konkurznej podstaty za nesprávny postup pri nakladaní s majetkom úpadcu (bod 57 rozhodnutia dovolacieho súdu z 12. augusta 2022, pozn.). Svoje rozhodnutie o prerušení konaní preto najvyšší súd založil na potrebe naplnenia zásady hospodárnosti a rýchlosti konania. Sťažovateľka pritom bude môcť v pokračujúcom konaní o merite veci (v ktorom je najvyšší súd povinný pokračovať v zmysle § 165 CSP) pred súdom reálne uplatniť všetky svoje práva a argumentáciu týkajúcu sa nesplnenia podmienok priznania nároku na náhradu škody.

13. Na základe uvedeného ústavný súd hodnotí napadnuté uznesenie ako ústavne udržateľné, čo je dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľky pre jej zjavnú neopodstatnenosť

podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu